

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radky Šimkové a soudců JUDr. Mgr. Ivo Pospíšila, Ph.D., JUDr. Ing. Pavla Horáka, Ph.D., Mgr. Petra Pelikána, Mgr. Bohumila Brychty, Mgr. Martina Běliny a Mgr. Ing. Radky Malinové ve věci návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 19. června 2025, č. j. MSP-10/2025-ODKA-KN/3, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. Davida Vybírala, LL.M.**, soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 6, sídlem Vítězné náměstí 10/829, 160 00 Praha 6, zastoupeného advokátem JUDr. Tomášem Sokolem, sídlem Na strži 2102/61a, 140 00 Praha 4 - Krč, při ústním jednání konaném dne 3. září 2026 v Praze,

takto:

kárně obviněný

Mgr. David VYBÍRAL, LLM.

narozený 25. ledna 1979, soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 6, sídlem Vítězné náměstí 10/829, 160 00 Praha 6,

je vinen, že

jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce sp. zn. 148 EX 259/23 proti povinné První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. IČO 00176109, sídlem Vlkovská 279, 595 01 Velká Bíteš, ve prospěch oprávněného BESTER GENERACION UK LIMITED, reg. č. 08409842, sídlem Suite 163, 2 Lansdowne Row, Mayfair, W1J 6HL, Londýn, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, uzavřel s povinnou dne 31. března 2023 podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, Dohodu o správě jistoty složené povinnou dle § 54 odst. 6 exekučního řádu na zvláštní účty ve smyslu § 46 odst. 5 exekučního řádu ve znění Dodatku č. 1 ze dne 2. května 2024, dle kterých nemá povinná právo na výnosy (úroky)

ze složené jistoty, přičemž úrok, který banka připíše na zvláštních účtech k částce složené jistoty, náleží soudnímu exekutorovi ke dni, kdy byla příslušná částka úroků na zvláštní účet připsána, a takto připsaná částka úroku je tentýž den nebo nejbližší bankovní den zaslána na účet exekutora, který exekutor určil, a na základě této dohody převedl ze zvláštního účtu č. 291903778/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s., v českých korunách dne 31. března 2023 úroky ve výši 218 988,08 Kč, dne 30. dubna 2023 úroky ve výši 1 642 410,63 Kč, dne 31. května 2023 úroky ve výši 1 697 157,65 Kč, dne 30. června 2023 úroky ve výši 1 642 410,63 Kč, dne 31. července 2023 úroky ve výši 1 721 160,47 Kč, dne 31. srpna 2023 úroky ve výši 1 759 164,93 Kč, dne 30. září 2023 úroky ve výši 1 702 417,68 Kč, dne 31. října 2023 úroky ve výši 1 759 164,93 Kč, dne 30. listopadu 2023 úroky ve výši 1 738 310,86 Kč, dne 31. prosince 2023 úroky ve výši 1 798 130,16 Kč, dne 31. ledna 2024 úroky ve výši 1 761 927,33 Kč, dne 29. února 2024 úroky ve výši 1 586 694,21 Kč, dne 31. března 2024 úroky ve výši 1 639 589,30 Kč, dne 30. dubna 2024 úroky ve výši 1 442 501,12 Kč, dne 31. května 2024 úroky ve výši 97 422,73 Kč, tj. celkem částku 22 207 450,71 Kč, na účet č. 291903612/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s., z něhož následně celkem 40 plateb v celkovém objemu 4 137 335 Kč poukázal v období od 11. dubna 2023 do 1. srpna 2024 ve prospěch účtu č. 640474001/2700 vedeného u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s. pro kárně obviněného coby fyzickou osobu, a v období od 29. června 2023 do 31. května 2024 celkem 15 plateb v celkovém objemu 18 627 424,39 Kč ve prospěch účtu 323135452/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s., pro kárně obviněného coby podnikatele, a poté, kdy z tohoto účtu dne 4. června 2024 poukázal zpět na účet č. 291903612/0300 vedený u Československé obchodní banky, a. s. částku 19 459 029,17 Kč, odeslal dne 6. dubna 2024 z účtu č. 291903612/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. částku ve výši 15 000 000 Kč ve prospěch účtu č. 341487515/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. pro kárně obviněného coby fyzickou osobu a dne 4. června 2024 částku 4 459 009,17 Kč ve prospěch účtu č. 341486061/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. pro kárně obviněného coby fyzickou osobu, přičemž z účtu č. 341486061/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. dále kárně obviněný poukázal částku 3 800 000 Kč ve prospěch účtu č. 341487515/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. pro kárně obviněného coby fyzickou osobu, a ze zvláštního účtu č. 340001341/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. pak dále v britských librách převedl dne 30. září 2024 úroky ve výši £10 442,13, dne 31. října 2024 úroky ve výši £46 313,43, dne 30. listopadu 2024 úroky ve výši £45 797,73, dne 31. prosince 2024 úroky ve výši £47 324,33, dne 31. ledna 2025 úroky ve výši £47 324,33, dne 28. února 2025 úroky ve výši £42 326,97, dne 31. března 2025 úroky ve výši £46 385,46 a dne 30. dubna 2025 úroky ve výši £44 889,15, tj. celkem částku £330 803,53 na účet číslo 340001181/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. pro kárně obviněného coby fyzickou osobu,

tedy: svým zaviněným jednáním závažně porušil povinnosti exekutora vyplývající z § 2 odst. 1 a odst. 2, § 46 odst. 5 z. č. 120/2001 Sb., exekuční řád a čl. 5 odst. 1 usnesení Sněmu Exekutorské komory České republiky ze dne 28. února 2006, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů, když nevykonával exekuční činnost nezávisle, narušil důstojnost exekutorského povolání a ohrozil důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti,

čímž spáchal

závažný kárný delikt podle § 116 odst. 3 písm. a) a písm. b) z. č. 120/2001 Sb., exekuční řád,

a za to se mu ukládá

podle § 116 odst. 9 z. č. 120/2001 Sb., exekuční řád, **pokuta ve výši 4 000 000 Kč**, která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku na účet Vrchního soudu v Praze č. 3762-6523021/0710.

Odůvodnění:

1. Návrhem doručeným Vrchnímu soudu v Praze jako soudu kárnému dne 20. června 2025 bylo zahájeno kárné řízení proti Mgr. Davidu Vybíralovi, LL.M., soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Praha 6, sídlem Vítězné náměstí 10/829, 160 00 Praha 6, pro kárné provinění spočívající v tom, že jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce sp. zn. 148 EX 259/23 proti povinné První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. IČ: 00176109, sídlem Vlkovská 279, 595 01 Velká Bíteš, ve prospěch oprávněného BESTER GENERACION UK LIMITED, reg. č. 08409842, sídlem Suite 163, 2 Lansdowne Row, Mayfair, W1J 6HL, Londýn, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, uzavřel s povinnou dne 31. března 2023 podle ust. § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, Dohodu o správě jistoty složené povinnou dle ust. § 54 odst. 6 exekučního řádu na zvláštní účty ve smyslu ust. § 46 odst. 5 exekučního řádu ve znění Dodatku č. 1 ze dne 2. května 2024, dle které nemá povinná právo na výnosy (úroky) ze složené jistoty, přičemž úrok, který banka připíše na zvláštních účtech k částce složené jistoty, náleží soudnímu exekutorovi ke dni, kdy byla příslušná částka úroků na zvláštní účet připsána, a takto připsaná částka úroku je tentýž den nebo nejbližší bankovní den zaslána na účet exekutora, který exekutor určil, a na základě této Dohody převedl ze zvláštního účtu č. 291903778/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s., v českých korunách dne 31. března 2023 úroky ve výši 218 988,08 Kč, dne 30. dubna 2023 úroky ve výši 1 642 410,63 Kč, dne 31. května 2023 úroky ve výši 1 697 157,65 Kč, dne 30. června 2023 úroky ve výši 1 642 410,63 Kč, dne 31. července 2023 úroky ve výši 1 721 160,47 Kč, dne 31. srpna 2023 úroky ve výši 1 759 164,93 Kč, dne 30. září 2023 úroky ve výši 1 702 417,68 Kč, dne 31. října 2023 úroky ve výši 1 759 164,93 Kč, dne 30. listopadu 2023 úroky ve výši 1 738 310,86 Kč, dne 31. prosince 2023 úroky ve výši 1 798 130,16 Kč, dne 31. ledna 2024 úroky ve výši 1 761 927,33 Kč, dne 29. února 2024 úroky ve výši 1 586 694,21 Kč, dne 31. března 2024 úroky ve výši 1 639 589,30 Kč, dne 30. dubna 2024 úroky ve výši 1 442 501,12 Kč, dne 31. května 2024 úroky ve výši 97 422,73 Kč, tj. celkem částku 22 207 450,71 Kč, na účet č. 341487515/0300 vedený u Československé obchodní banky, a. s. pro potřeby kárně obviněného coby fyzické osoby, a ze zvláštního účtu č. 340001341/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. pak dále v britských librách převedl dne 30. září 2024 úroky ve výši £10 442,13, dne 31. října 2024 úroky ve výši £46 313,43, dne 30. listopadu 2024 úroky ve výši £45 797,73, dne 31. prosince 2024 úroky ve výši £47 324,33, dne 31. ledna 2025 úroky ve výši £47 324,33, dne 28. února 2025 úroky ve výši £42 326,97, dne 31. března 2025 úroky ve výši £46 385,46 a dne 30. dubna 2025 úroky ve výši £44 889,15, tj. celkem částku £330 803,53 rovněž na svůj soukromý účet.

2. Poté, kdy kárný navrhovatel v předmětném návrhu odůvodnil přípustnost kárného návrhu jakož i jeho včasnost, poukázal mj. na to, že na základě žádosti Policie ČR, která prověřuje trestní oznámení Finančního analytického úřadu týkající se podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu zpronevěry dle ust. § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit kárně obviněný, doručené ministerstvu spravedlnosti dne 31. prosince 2024, a jejího doplnění ze dne 6. ledna 2025, č. j. KRPA-289977-45/TČ-2024-000092-JŠ, byl ministerstvem spravedlnosti, jakožto dohledovým orgánem, dne 15. ledna 2025 zahájen výkon státního dohledu z moci úřední nad postupem kárně obviněného. Z průběhu provedeného šetření přitom dle kárného navrhovatele vyplynulo, že kárně obviněný uzavřel s povinnou v rámci jím vedeného exekučního řízení, sp. zn. 148 EX 259/23, Dohodu ve znění Dodatku č. 1. V čl. II odst. 3 Dohody si s povinnou dohodl, že je oprávněn vyjednat s bankou úročení povinnou složené jistoty, a současně dle čl. II odst. 2 Dohody, že povinná nemá právo na výnosy (úroky) ze složené jistoty, přičemž úrok, který banka připíše k částce složené

jistoty, náleží dle čl. II odst. 4 Dohody kárně obviněnému ke dni, kdy byla příslušná částka úroků na zvláštní účet připsána, a takto připsaná částka úroku měla být tentýž den nebo nejbližší bankovní den zaslána na jiný účet kárně obviněného, který kárně obviněný určí, neboť na zvláštním účtu může být složena pouze částka jistoty odpovídající pohledávce oprávněného vymáhané v exekučním řízení, příslušenství takové pohledávky, nákladům exekuce a nákladům exekutora. Totéž pak bylo ujednáno v čl. III. odst. 3. Dodatku č. 1 uzavřeného po založení dalšího zvláštního účtu č. 340001341/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. v britských librách. Vyjednat úročení povinnou složené jistoty se kárně obviněnému v případě účtu č. 291903778/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. v českých korunách a účtu č. 340001341/0300 vedeného u téže banky v britských librách skutečně podařilo a na základě shora uvedených ujednání kárně obviněný na svůj účet č. 341487515/0300, vedený pro potřeby fyzické osoby Mgr. Davida Vybírala, nar. 25. ledna 1979, převedl úroky podrobně specifikované v rámci podaného kárného návrhu. Na základě těchto ujednání se tedy povinná ve prospěch kárně obviněného vzdala úroků připočtených k jí složené a postupně doplňované jistotě ve smyslu ust. § 54 odst. 6 exekučního řádu, tedy tyto úroky dle mínění kárného navrhovatele fakticky darovala kárně obviněnému, který je pravidelně vždy obratem po jejich připsání na zvláštní účet vedený pouze pro potřeby této exekuce přijal na svůj soukromý účet. Z vyjádření kárně obviněného ze dne 5. března 2025 lze pak mít dle kárného navrhovatele současně za to, že kárně obviněný s připsanými úroky disponoval. Kárný navrhovatel zejména akcentoval, že k úročení jistoty došlo na zvláštních účtech vedených kárně obviněným u Československé obchodní banky, a. s. č. 291903778/0300 (vedený v Kč) a č. 340001341/0300 (vedený v britských librách), přičemž současně podrobně specifikoval pohyby na uvedených účtech tak, jak je zjistil z výpisů z účtů předložených kárně obviněným. Z nich dle kárného navrhovatele jednoznačně plyne, že si kárně obviněný na svůj soukromý účet převedl v období od 31. března 2023 do 30. dubna 2025 částku 22 207 450,71 Kč a £330 803,53 (tj. 9 949 816,13 Kč), tedy celkem 32 157 266,84 Kč.

3. Tímto svým jednáním se kárně obviněný dle mínění kárného navrhovatele dopustil závažného kárného deliktu dle ust. § 116 odst. 3 písm. a) a písm. b) exekučního řádu, neboť závažně porušil povinnosti exekutora plynoucí z ust. § 2 odst. 1, odst. 2 exekučního řádu a čl. 5 odst. 1 usnesení Sněmu Exekutorské komory České republiky ze dne 28. února 2006, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů, když nevykonával exekuční činnost nezávisle, narušil důstojnost exekutorského povolání a ohrozil důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. Předmětného kárného provinění se přitom kárně obviněný dopustil přinejmenším ve formě nepřímého úmyslu, neboť si musel být vědom, že jeho jednání je způsobilé narušit důstojnost exekutorského povolání a ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. V zájmu vlastního obohacení na úkor účastníků řízení však k uzavření předmětné Dohody ve znění Dodatku č. 1 a k přijímání úroků přirostlých k povinnou složené jistotě a jejímu doplnění na svůj účet přesto přistoupil. Kárný navrhovatel proto navrhl, aby bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření ve formě pokuty ve výši 5 milionů Kč, které dle jeho mínění odpovídá závažnosti kárného provinění kárně obviněného.

4. Kárně obviněný se v této věci cítil být zcela nevinen. Ve svém vyjádření ze dne 22. dubna 2026 nesouhlasil s podstatnou částí argumentace kárného žalobce a neměl za to, že by se v popsaném jednání dal spatřovat kárný delikt, natož pak závažný kárný delikt podle ust. § 116 odst. 3 exekučního řádu. Dle kárně obviněného je problematická základní premisa, podle níž je obecně exekutor podjatý, má-li zájem na výsledku řízení. Poukázal na to, že soudní exekutor pochopitelně má zájem, aby exekuce proběhla pro oprávněného úspěšně, neboť podstatou exekuce je realizace soudního rozhodnutí. Oproti soudci, který nemůže mít zájem na úspěchu jednoho z účastníků řízení, protože teprve rozhoduje o tom, zda je žaloba důvodná, soudní exekutor, jenž posléze rozhodnutí soudu vykonává, již zřetelně ví, kdo je oprávněný. V projednávané věci je rovněž dle názoru kárně obviněného nezbytné vzít na zřetel, že se jedná o případ velmi specifický a svojí povahou unikátní, což je zejména třeba posoudit při hodnocení jeho jednání. Kárně obviněný

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Bedrníčková.

poukázal na to, že vymáhaná povinnost vůči povinné osobě je značného rozsahu, přičemž pro povinnou by měl okamžitý výkon exekuce pravděpodobně likvidační dopady. Za tímto účelem byl proto sjednán postup předpokládaný v ust. § 54 odst. 6 exekučního řádu, kdy došlo ke složení jistoty a přerušení exekuce. Důvod odkladu spočívá v souběžně vedeném sporu o uznatelnost exekučního titulu v ČR vedeného mezi oprávněnou a povinnou. Kárně obviněný přitom trval na tom, že na tento fakt nemá a neměl žádný vliv. Způsob, jakým bude postupováno, byl sjednán především mezi oprávněnou a povinnou. Kárně obviněný jej akceptoval, protože neodporuje zákonu. A to včetně založení a vedení specifických bankovních účtů, na kterých byly uvedené prostředky deponovány. Obě procesní strany přitom s daným způsobem řešení nejen souhlasily, ale lze mít za to, že se jednalo o postup ve prospěch obou z nich. Následně došlo k dohodě mezi Československou obchodní bankou, a. s. a kárně obviněným, ve které bylo sjednáno úročení účtů, na nichž byla jistota složena. Povinná přitom s úročením souhlasila a souhlasila i s tím, aby si kárně obviněný sjednané úroky ponechal. Na tomto místě kárně obviněný zdůraznil, že jakéhokoliv úročení složené jistoty bylo dosaženo výhradně v důsledku jeho jednání. Nejde proto fakticky o finanční prostředky stran exekučního řízení. Kárně obviněný přitom poukázal na to, že bankovní účty, na kterých jsou tyto jistoty skládány, standardně úročeny nejsou. Kárně obviněný neměl povinnost sjednat k daným účtům jakékoliv úročení, ani neměl povinnost spravované finanční prostředky jakkoli rozmnožovat. Pokud by tudíž úroky ze složené jistoty v konečném důsledku nebyly stranám vyplaceny, nejednalo by se v žádném případě ani o škodu ani o ušlý zisk na jejich straně, neboť se nejedná o částku, jejíž nabytí by za standardního běhu věcí nabyly, nebo její nabytí mohly důvodně očekávat. V daném případě se tak dle názoru kárně obviněného jedná o relativně komplikovanou právní otázku ohledně toho, kdo je vůbec vlastníkem daných finančních prostředků (úroku ze složené jistoty), respektive kdo má nárok na jejich výplatu ze strany banky. Složené finanční prostředky na účtu kárně obviněného jsou stále majetkem povinné, dokud nebude rozhodnuto o výplatě oprávněnému (k tomu kárně obviněný mj. analogicky poukázal na argumentaci obsaženou v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 3. listopadu 2020, sp. zn. 29 Cdo 78/2016), přičemž povinná souhlasila s tím, aby si kárně obviněný sjednal s bankou úročení dotčených finančních prostředků a aby s danými prostředky následně nakládal dle svého uvážení.

5. Na podporu svého stanoviska odkázal kárně obviněný na ust. § 46 odst. 4 věta čtvrtá exekučního řádu a vyslovil názor, že hovoří-li zákon o přirostlém úroku, nemusí to nutně znamenat úrok, který ke složené částce přibyl v důsledku úročení ze strany banky. Spíše se dle jeho mínění jedná o úrok plynoucí ze samotného exekučního titulu, vymožený v rámci exekuce. Exekuční titul, na základě, kterého provádí kárně obviněný exekuci, přitom předpokládá rovněž náhradu úrokového příslušenství k dlužné částce, přičemž adekvátní částky odpovídající těmto úrokům jsou pravidelně hrazeny na účet exekutora. Tato částka v plném rozsahu je pak pochopitelně částkou, která by měla být v konečném důsledku vyplacena ve prospěch oprávněného v případě jeho úspěchu v souvisejícím sporu, nebo vrácena zpět povinné. Úroky připsané k dané částce bankou nicméně do výčtu uvedeného v ust. § 46 exekučního řádu dle kárně obviněného nutně nespadají. Skutečnost, že je plněno dlužníkem v prodlení, je kompenzována úroky, které jsou součástí exekučního titulu, na další úrokové příslušenství nicméně již oprávněný ex lege nárok nemá. Jednalo by se nadto mimo jiné o úroky z úroků (úročena je celá složená jistota včetně doplňovaného příslušenství), které je možné v souladu s § 1806 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, požadovat pouze v případě, že byly výslovně sjednány.

6. Tvrzení kárného žalobce, že v daném případě se mělo jednat o jakýsi dar ve prospěch kárně obviněného ze strany povinné, měl kárně obviněný za nepřesné a zavádějící. Dané úroky byly ve prospěch účtu kárně obviněného připisovány výhradně v důsledku jeho vlastní dohody s bankou. Striktně vzato tak povinná ani oprávněná kárně obviněnému nic ze svého nedarovali. To, že složená částka vynáší další finanční prostředky, je především výsledek aktivního jednání kárně obviněného, k němuž nebyl povinen. Povinná ani oprávněný nadto nemají možnost volby toho, na jaké účty bude vymožené plnění složeno, a tudíž dle mínění kárně obviněného nemohou

ani ovlivnit, zda se jedná o úročený účet. Nemohou též požadovat po soudním exekutorovi, aby úročení účtu sjednal. Povinná ani oprávněný nebyli schopni dosáhnout jakéhokoliv úročení dotčených finančních prostředků, přičemž v případě, že by nesouhlasili s tím, aby kárně obviněný s těmito prostředky nakládal, žádnou aktivitu za účelem vyjednání úročení prostředků a jejich zhodnocování by pochopitelně nevyvíjel, neboť to nebyla jeho povinnost. Předmětem tvrzeného daru ze strany povinné tak byly finanční prostředky, kterými sama nedisponovala a jejichž získání nemohla v žádném případě ovlivnit nebo očekávat. To samé lze přitom přiměřeně uvést o oprávněném.

7. Jako nepřiléhavou odmítl kárně obviněný argumentaci kárného navrhovatele srovnatelným postavením soudního exekutora s postavením soudce. Zdůraznil, že soudní exekutor je současně při své činnosti podnikatelem, jehož cílem je dosažení zisku. Připustil sice, že to neznamená, že takového zisku může dosahovat všemi prostředky, zejména prostředky stojícími v rozporu se zákonem nebo dobrými mravy, nicméně tato skutečnost nepochybně může znamenat to, že na činnost soudního exekutora není možné bez dalšího plně aplikovat zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí, jak činí kárný navrhovatel. Poukázal přitom též na to, že v souladu s ust. § 90 odst. 2 exekučního řádu je možné, aby si exekutor sjednal svoji odměnu za výkon exekuce i smluvně. V některých ohledech je tak postavení soudního exekutora volnější, což souvisí i s jeho postavením podnikatele usilujícího o dosažení zisku, což soud a soudce v žádném případě činit nemůže.

8. Závěrem kárně obviněný shrnul, že je minimálně zřejmé, že otázky právního charakteru daných finančních prostředků, vlastnického práva k nim (respektive nároku na jejich výplatu), legitimního očekávání jejich zisku a možnosti exekutora postupovat daným způsobem, jsou otázky právně minimálně značně komplikované a z pohledu kárně obviněného ne zcela jednoznačné. Kárně obviněný si není vědom toho, že by uvedená věc byla v praxi již soudy řešena, případně s jakým výsledkem. Poukázal přitom též na skutečnost, že kárným deliktem exekutora není postup založený na jeho nesprávném právním názoru ohledně řešení určité právní otázky, což dle něj plyne například z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. NSS 15 Kse 6/2010-54. Pokud tedy kárně obviněný v dobré víře usoudil, že může tímto způsobem postupovat, neboť žádné ze stran nevzniká škoda a nejedná se o postup v rozporu se zákonem o vedení exekuce, není možné jej shledat vinným závažným kárným deliktem jen proto, že kárný navrhovatel má na řešení dotčených otázek jiný právní názor. Neměl ani za to, že by se uvedeným postupem dostal do stavu podjatosti nebo do stavu, který ohledně jeho podjatosti vzbuzoval důvodné pochybnosti. Interpretace ust. § 46 odst. 4 věty čtvrté exekučního řádu dle jeho názoru není natolik jednoznačná, jak tvrdí kárný žalobce, neboť není zcela zřejmé, jestli separátně sjednané úroky mezi soudním exekutorem a bankou je možné považovat za plnění vymožené v rámci exekuce. Pro úplnost kárně obviněný taktéž podotkl, že v rozhodné době, kdy došlo k dohodě o složení jistoty, otevírání nových bankovních účtů apod., trpěl velmi závažnou a akutní nemocí GBS, kdy k uvedeným jednáním docházelo za situace, kdy kárně obviněný byl již ve stavu „quadriparesis“. Přesto na žádost účastníků exekučního řízení jezdil do Československé obchodní banky a Komerční banky z důvodu otevření dalších zvláštních účtů vedených v anglických librách. Tyto cesty absolvoval sanitkou a za asistence čtyř osob. Kárně obviněný navrhoval stranám změnu exekutora, nicméně ty trvaly na jeho osobě z důvodů vzájemné důvěry. Kárně obviněný má tak za to, že k této skutečnosti by mělo být nepochybně přihlédnuto jako k polehčující okolnosti při posuzování jeho jednání. Kárně obviněný proto navrhl, aby bylo rozhodnuto, že se kárného obvinění zprošťuje, neboť se vytýkaného jednání nedopustil, resp. toto jednání nebylo protiprávní.

9. Kárný navrhovatel i kárně obviněný setrvali na svých stanoviscích rovněž ve svých závěrečných návrzích.

10. Kárný senát především uzavřel, že nebylo na místě vyhovět návrhu kárného navrhovatele a kárně obviněného na přerušení tohoto kárného řízení postupem dle ust. § 15 odst. 1 z. č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Bedrníčková.

(dále jen „ZoŘ“). V průběhu řízení kárný senát sice zjistil (viz dále), že na podkladě trestního oznámení ze dne 11. září 2024 bylo jednání kárně obviněného, které je předmětem tohoto kárného řízení, prověřováno Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, Službou kriminální policie a vyšetřování, odborem hospodářské kriminality, 2. oddělením pod č. j. KRPA-289977/TČ-2024-000092, nicméně orgány činné v trestním řízení nerozhodly o zahájení trestního stíhání kárně obviněného ve smyslu ust. § 160 trestního řádu a věc byla následně odložena (k tomu důkazy viz dále citované v tomto odstavci). Zákonné předpoklady pro přerušení kárného řízení ve smyslu ust. § 15 odst. 1 ZoŘ tak nebyly splněny.

- **Ze Sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 26. ledna 2026, č. j. KRPA-289977-107/TČ-2024-000092-JŠ,** se podává, že dle policejního orgánu z nashromážděných důkazů v rámci provedeného prověřování a z následného vyhodnocení spisového materiálu vyplynulo, že v jednání kárně obviněného nelze spatřovat spáchání trestného činu zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku, proto se policejní orgán rozhodl věc odložit dle ust. § 159a odst. 1 tr. řádu.

- **Ze Sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 26. ledna 2026, č. j. KRPA-289977-123/TČ-2024-000092-JŠ**, vyplynulo, že policejní orgán prováděl ověření stavu účtů úschov, na nichž jsou uloženy jistoty složené společností První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s., s tím, že po vyhodnocení informací a nebudou-li zjištěny nové skutečnosti, bude věc odložena dle ust. § 159a odst. 1 tr. řádu. Shodná zjištění pak též vyplývají ze **Sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 14. dubna 2026, č. j. KRPA-289977-130/TČ-2024-000092-JŠ**.

- **Z usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 7. července 2026, č. j. KRPA-289977-150/TČ-2024-000092-JŠ**, se podává, že policejní orgán s odkazem na ust. § 159a odst. 1 tr. řádu odložil trestní věc spočívající v podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu zpronevěry podle ust. § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. prosince 2025 a zvlášť závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl kárně obviněný dopustit jednáním, jež je předmětem tohoto kárného řízení. Usnesení nabylo právní moci dne 14. července 2026.

11. Kárný senát dále shledal, že byl kárný návrh podán v zákonem stanovených lhůtách.

12. V projednávaném případě je kárně obviněnému kladeno za vinu, že jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce sp. zn. 148 EX 259/23 uzavřel s povinnou dne 31. března 2023 podle ust. § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, Dohodu o správě jistoty složené povinnou dle ust. § 54 odst. 6 exekučního řádu na zvláštní účty ve smyslu ust. § 46 odst. 5 exekučního řádu ve znění Dodatku č. 1 ze dne 2. května 2024 (dále též „Dohoda o správě jistoty“), na jejímž podkladě převedl ze zvláštních účtů určených pro složení jistoty v návrhu vymezené úroky připsané na uvedené účty bankou na účty, které byly soukromými účty kárně obviněného. K uvedeným převodům připsaných úroků v českých korunách přitom mělo dojít v období od 31. března 2023 do 31. května 2024, k převodům připsaných úroků v britských librách pak v období od 30. září 2024 do 30. dubna 2025.

13. Dle ust. § 117 odst. 3 z. č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen „ex. ř.“) ve znění účinném ke dni 31. března 2023 musí být kárná žaloba podána do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Uzavření Dohody o správě jistoty ze dne 31. března 2023 vyvolalo dle kárného návrhu protiprávní stav, který nadále trval nejméně do 30. dubna 2025, kdy dle kárného návrhu došlo naposledy k protiprávnímu převodu bankou připsaných úroků v britských librách ze složené jistoty na soukromý účet kárně obviněného. Uvedené ustanovení platilo v nezměněné podobě až do 31. prosince 2024, kdy vstoupil v účinnost z. č. 438/2024 Sb., kterým se mění zákon č. 7/2002 Sb.,

o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jenž (mj.) ust. § 117 odst. 3 z. č. 120/2001 Sb. ve shora citovaném znění zrušil. Současně ale zůstalo zachováno znění ust. § 116 odst. 14 ex. ř., dle něhož odpovědnost exekutora, kandidáta nebo koncipienta za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení. Z tohoto ustanovení tedy kárný senát při posuzování běhu objektivní lhůty vycházel, neboť k poslednímu dílčímu jednání, jež je kárným návrhem označeno jako protiprávní, došlo na podkladě uzavřené Dohody o správě jistoty dne 30. dubna 2025, a shledal, že ke dni 20. června 2025, kdy byl kárný návrh u kárného soudu podán, objektivní tříletá lhůta neuběhla.

14. Kárný senát rovněž shledal kárný návrh včasným z hlediska běhu subjektivní lhůty zakotvené v ust. § 9 odst. 1 z. č. 7/2002 Sb. (dále jen „ZoŘ“) ve znění účinném do 31. prosince 2024 (viz čl. II. bod 3 přechodných ustanovení z. č. 438/2024 Sb.), již je namístě aplikovat též na kárná řízení ve věcech soudních exekutorů (viz též např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. září 2019, č. j. 15 Kse 5/2018-135). Dle tohoto ustanovení musí navrhovatel podat návrh na zahájení kárného řízení do 6 měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu. V rozhodnutí ze dne 18. ledna 2012, č. j. 11 Kss 1/2011-251, vyslovil Nejvyšší správní soud závěr, že *„…subjektivní lhůtu v kárném řízení (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.) je nutno odvozovat od okamžiku, kdy se navrhovatel o jednání, pro které se rozhodl kárné řízení zahájit, skutečně dozvěděl, případně od okamžiku, kdy mu informace o tomto jednání byly předloženy v takové formě, že mohl toto jednání bez pochybností identifikovat…“*. V rozhodnutí ze dne 10. listopadu 2010, č. j. 15 Kse 3/2010-63, Nejvyšší správní soud dále vyložil, že *„…pro určení počátku běhu subjektivní prekluzivní lhůty je rozhodný okamžik vědomosti kárného žalobce o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní i jejich předběžné právní hodnocení v tom směru, zda je zde dáno důvodné podezření, že ke kárnému provinění došlo, či nikoli…“*. V projednávaném případě se kárný navrhovatel o skutečnostech, jež se následně staly podkladem pro podání kárného návrhu, dozvěděl nejdříve ze žádosti Policie ČR ze dne 31. prosince 2024, podrobné informace pak získal z exekučního spisu sp. zn. 148 EX 259/23, který mu byl kárně obviněným doručen dne 3. února 2025. Podal-li tedy kárný navrhovatel návrh u soudu dne 20. června 2025, je třeba jej hodnotit jako včasný i z hlediska lhůty uvedené v ust. § 9 odst. 1 ZoŘ.

15. Po posouzení včasnosti kárného návrhu jej kárný senát projednal při ústním jednání dne 29. dubna 2026 a dne 3. září 2026. Při jednání kárný navrhovatel i kárně obviněný prohlásili za nesporné:

- skutečnosti obsažené v exekučním spisu sp. zn. 148 EX 259/23,
- okolnost, že jednotlivé úroky připsané bankou na zvláštní účty, na nichž byla ve věci 148 EX 259/23 složena povinnou jistota dle ust. § 54 odst. 6 exekučního řádu, kárně obviněný převedl na své soukromé účty,
- uzavření Dohody o správě jistoty složené povinnou dle ust. § 54 odst. 6 exekučního řádu na zvláštní účty ve smyslu ust. § 46 odst. 5 exekučního řádu ve znění Dodatku č. 1 ze dne 2. května 2024.

Kárný senát proto podle ust. § 17a odst. 2 ZoŘ upustil od dokazování shora uvedených nesporných skutečností a vzal je za základ zjištěného skutkového děje. Současně přistoupil k provedení následujících důkazů.

16. Z **výslechu kárně obviněného** vzal kárný senát mj. za prokázané, že exekučnímu řízení vedenému pod sp. zn. 148 EX 259/23 předcházelo v roce 2020 exekuční řízení téhož oprávněného a téže povinné, které bylo zastaveno. Dne 23. března 2023 sdělil kárně obviněnému právní zástupce povinné, že povinná hodlá složit jistotu dle ust. § 54 odst. 6 ex. ř. S ohledem na její výši měl zájem, aby byla jistota složena jednak na účet u Komerční banky, a. s. a jednak na účet u Československé obchodní banky, a. s. Na obě banky se proto kárně obviněný obrátil. Účet pro složení jistoty

nejprve založil u Komerční banky, a. s. Dne 29. března 2023 podala povinná návrh na odklad exekuce podle ust. § 54 odst. 6 ex. ř., v němž kárně obviněného informovala o tom, že jistota byla složena. Dne 30. března 2023 proto kárně obviněný rozhodl o odkladu exekuce, a to do právní moci rozhodnutí o návrhu povinné na její zastavení. Současně rozhodl o tom, že povinná již nadále není omezena v nakládání se svým majetkem. K výzvám kárně obviněného pak povinná jistotu složenou na zvláštním účtu pravidelně doplňovala o zákonné úroky z prodlení. V průběhu exekučního řízení se povinná chovala vždy zcela v souladu s ustanoveními exekučního řádu. Dne 27. března 2024 požádal kárně obviněného oprávněný, aby zajistil konverzi složené jistoty v českých korunách na britské libry. K tomuto návrhu se povinná připojila. Kárně obviněný proto zahájil jednání s bankovními institucemi o možnosti a podmínkách provedení konverze. K uzavření Dohody o správě jistoty ze dne 31. března 2023 včetně jejího Dodatku č. 1 s povinnou přistoupil kárně obviněný poté, kdy se kárně obviněnému podařilo zajistit úročení složené jistoty u Československé obchodní banky a. s. Návrh na úročení jistoty vzešel ze strany banky. Kárně obviněný se poté dotázal povinné, zda souhlasí s tím, že bude uzavřena předmětná Dohoda, k čemuž povinná svůj souhlas udělila. Při uzavírání Dohody vycházel kárně obviněný z názoru, že úroky, které byly na účet, na němž byla složena jistota, připsány bankou, náleží jemu. Tyto úroky proto po jejich připsání převáděl na svůj soukromý spořicí účet. Část finančních prostředků byla posléze zajištěna na podkladě rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, část spotřeboval na chod úřadu a rovněž z nich uhradil daň ve výši cca 3 000 000 Kč. Povinné z těchto připsaných úroků žádné plnění neposkytoval. O uzavření Dohody o správě jistoty ze dne 31. března 2023 informoval oprávněného, který proti tomu ničeho nenamítal. Nesouhlasil pouze s tím, aby kárně obviněný doplňoval výši jistoty složené na zvláštním účtu z vlastních prostředků, neboť by tím byla dle jeho mínění ohrožena nezávislost a nestrannost kárně obviněného coby soudního exekutora. Na případnou podjatost se kárně obviněný dotazoval oprávněného prvně dne 13. března 2025 s tím, že dne 14. března 2025 obdržel od oprávněného odpověď, v níž oprávněný vyjádřil vůči kárně obviněnému svou plnou důvěru. Za dobu cca 16 let, po kterou kárně obviněný vykonává činnost soudního exekutora, došlo v jeho exekutorském úřadě k takové situaci ve dvou případech. V prvém případě se jednalo o jistotu ve výši cca 20 000 000 Kč, která byla následně vrácena zpět povinnému, neboť byla exekuce zastavena. Kárně obviněný měl v úmyslu svou činnost v rámci předmětné exekuce ukončit ze zdravotních důvodů a rovněž z důvodů značné zodpovědnosti s ohledem na výši vymáhaných prostředků, oprávněný ani povinná si to však nepřáli.

17. **Ze žádosti Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 31. prosince 2024, č. j. KRPA-289977-44/TČ-2024-000092-JŠ**, bylo kárným senátem zjištěno, že byl kárný navrhovatel ve smyslu ust. § 8 odst. 1 tr. ř. v rámci prověřování trestního oznámení Finančního analytického úřadu ze dne 11. září 2024 podaného na kárně obviněného požádán o sdělení stanoviska, zda lze na základě dohody mezi povinnou První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. a kárně obviněným převést exekuovanou finanční částku z účtu exekutorské úschovy na úročený účet s tím, že připsané částky úroků připadnou soudnímu exekutorovi, o sdělení, podle kterého ustanovení se má soudní exekutor řídit v případě, že sjedná úročení exekuované částky (jistoty), a zda má povinnost toto oznámit ministerstvu, jakož i o sdělení, komu v případě úročení jistoty náleží částka připsaných úroků. **Dne 6. ledna 2025** pak byla tato žádost doplněna sdělením **Policie České republiky Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-289977-45/TČ-2024-000092-JŠ**, adresovaným ministerstvu spravedlnosti s tím, že v tomto doplnění byl shrnut obsah trestního oznámení podaného na kárně obviněného Finančním analytickým úřadem ze dne 11. září 2024, č. j. FAU-1000857/2024/043.

18. **Ze stížnosti právního zástupce kárně obviněného JUDr. Jana Tryzny, Ph.D. ze dne 4. října 2024** adresované Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie hl. m. Prahy, bylo zjištěno, že se kárně obviněný podanou stížností bránil proti usnesení ze dne 13. září 2024, č. j. KRPA-289977-4/TČ-2024-000092-MA, jímž bylo rozhodnuto o zajištění peněžních

prostředků ve výši 18 607 448,38 Kč včetně peněžních prostředků dodatečně došlých a příslušenství až do výše 22 207 450,71 Kč na bankovním účtu č. 341487515/0300 vedeném u Československé obchodní banky, a. s. pro osobu kárně obviněného.

19. **Z výpisu z účtu č. 291903778/0300 vedeného pro kárně obviněného u Československé obchodní banky, a. s. za období od 1. ledna 2023 do 31. prosince 2023** bylo prokázáno, že dne 27. března 2023 byla na tento účet připsána částka 250 100 000 Kč coby jistina, která byla poukázána povinnou První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. K dalšímu připsání jistiny poukázané povinnou ve výši 75 338 194 Kč došlo též dne 27. března 2023. Ke dni 31. března 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 218 988,08 Kč, které byly ihned dne 31. března 2023 převedeny na č. ú. 291903612, ke dni 30. dubna 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 642 410,63 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, ke dni 31. května 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 697 157,65 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, a konečně dne 30. června 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 642 410,63 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612. Dne 19. července 2023 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši 10 910 495 Kč, ke dni 31. července 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 721 160,47 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 31. srpna 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 759 164,93 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 30. září 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 702 417,68 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 31. října 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 759 164,93 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 13. listopadu 2023 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši 11 516 634 Kč, dne 30. listopadu 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 738 310,86 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612 a dne 31. prosince 2023 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 798 130,16 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612.

20. **Z výpisu z účtu č. 291903778/0300 vedeného pro kárně obviněného u Československé obchodní banky, a. s. za období od 1. ledna 2024 do 4. června 2024** bylo prokázáno, že dne 31. ledna 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 761 927,33 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 12. února 2024 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši 7 273 664 Kč, dne 29. února 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 586 694,21 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 31. března 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 639 589,30 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 25. dubna 2024 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši 5 167 736 Kč, dne 30. dubna 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 1 442 501,12 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612, dne 2. května 2024 převedl kárně obviněný z tohoto účtu částku 360 306 723 Kč (12 234 523,70 GBP) na účet č. 340001341/0300 a dne 31. května 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši 97 422,73 Kč, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 291903612.

21. **Z výpisů z účtu č. 340001341/0300 vedeného pro kárně obviněného u Československé obchodní banky, a. s. za období od 30. dubna 2024 do 30. dubna 2025** vzal kárný senát za prokázané, že se jednalo o účet vedený v britských librách. Dne 2. května 2024 byla na tento účet připsána částka £12 234 523,70, která byla odepsána z účtu č. 291903778/0300, dne 3. června 2024 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši £2 861 130 z titulu doplnění jistoty. Dne 24. července 2024 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši £247 951 z titulu doplnění jistoty. Dne 30. září 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši £10 442,13, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Dne 29. října 2024 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši £358 576 z titulu doplnění jistoty, dne 31. října 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši £46 313,43, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Dne 30. listopadu 2024 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši £45 797,73, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Dne 31. prosince 2024 byly bankou zúčtovány kladné

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Bedrníčková.

úroky ve výši £47 324,33, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Dne 31. ledna 2025 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši £47 324,33, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Dne 12. února 2025 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši £377 650 z titulu doplnění jistoty, dne 28. února 2025 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši £42 326,97, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Dne 31. března 2025 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši £46 385,46, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Dne 30. dubna 2025 byly bankou zúčtovány kladné úroky ve výši £44 889,15, které byly téhož dne převedeny na č. ú. 340001181. Současně dne 30. dubna 2025 byla na uvedený účet připsána platba povinné ve výši £305 171 z titulu doplnění jistoty.

22. **Z vyjádření kárně obviněného ze dne 29. ledna 2025 adresovaného ministerstvu spravedlnosti k č. j. MSP-43/2025-ODKA-SEU/2** se mj. podává, že tímto vyjádřením reagoval kárně obviněný na informaci o tom, že ministerstvo zahájilo výkon státního dohledu z moci úřední v exekučním řízení vedeném kárně obviněným pod sp. zn. 148 EX 259/23. V uvedeném vyjádření kárně obviněný popsal průběh uvedeného exekučního řízení a poukázal rovněž na to, že povinná v tomto řízení využila možnosti institutu zakotveného v ust. § 54 odst. 6 exekučního řádu. Současně povinná požadovala složení jistoty na účty na trhu nejsilnějších a nejstabilnějších bankovních institucí a rovněž žádala rozložení jistoty na dva samostatné bankovní účty. Z tohoto důvodu kárně obviněný založil u ČSOB, a. s. bankovní účet č. 291903778/0300 a u Komerční banky, a. s. bankovní účet č. 131-280210247/0100. Na tyto účty byla následně jistota složena a kárně obviněný rozhodl o odkladu exekuce. Posléze byla jistota k výzvě kárně obviněného povinnou doplňována. Na základě návrhu oprávněného ze dne 27. března 2024 a stanoviska povinné ze dne 27. března 2024 kárně obviněný založil nové účty pro úschovu jistoty v britských librách, a to účet č. 131-2597790277/0100 vedený u Komerční banky, a. s. a účet č. 340001341/0300 vedený u Československé obchodní banky, a. s. Po provedení konverze složené jistoty na britské libry byla na účtu u Komerční banky, a. s. uložena částka £ 10 732 752,93 a částka 8 500 000 Kč na předpokládané náklady exekutora, na účtu u Československé obchodní banky, a. s. pak částka £ 12 234 523,70 s tím, že účet vedený v českých korunách byl zrušen. O nově založených účtech informoval kárně obviněný Exekutorskou komoru ČR. Pokud jde o sjednaný úrok na účtu č. 291903778/0300, trval kárně obviněný na tom, že se nedopustil porušení žádného právního předpisu. Odkázal přitom též na znění ust. § 46 odst. 4 a odst. 5 exekučního řádu, na to, že v předmětném exekučním řízení nebyli jeho účastníci na svých právech jakkoliv zkráceni, jakož i na to, že povinná souhlasila s tím, že podaří-li se kárně obviněnému sjednat úročení složené jistoty, bude kárně obviněný oprávněn s těmito úroky nakládat, o čemž též byla uzavřena smlouva. V neposlední řadě kárně obviněný ve vyjádření podotkl, že kromě svého zvláštního postavení je soudní exekutor taktéž podnikatelem, jehož znakem je vytváření zisku, ze kterého hradí daně. Rovněž z úroků, které byly převedeny na jeho účet, proto daň ve výši 3 451 329 Kč řádně odvedl. Konečně pak poukázal na své závažné onemocnění a na to, že i přes omezení, která mu toto onemocnění přineslo, se snažil oběma účastníkům exekučního řízení v co nejvyšší možné míře vyhovět. Toto své vyjádření kárně obviněný ještě dále doplňoval, a to **vyjádřeními ze dne 24. února 2025 a ze dne 5. března 2025**. Ve vyjádření ze dne 24. února 2025 kárně obviněný blíže vysvětloval kárným navrhovatelem zjištěnou absenci povinnou složených částek ve finančním přehledu exekučního spisu, ve vyjádření ze dne 5. března 2025 blíže objasňoval nakládání s úroky připsanými bankou ke složené jistotě, připojil k němu výpisy ze zvláštních účtů č. 291903778/0300 a č. 340001341/0300, oznámení Exekutorské komoře ČR o jejich založení a vyslovil názor, že v daném exekučním řízení nejsou dány pochybnosti ohledně případné podjatosti jeho osoby.

23. **Z vyjádření kárně obviněného ze dne 18. března 2025 adresovaného ministerstvu spravedlnosti k č. j. MSP-43/2025-ODKA-SEU/5** bylo dále zjištěno, že k němu kárně obviněný připojil **vyjádření oprávněného ze dne 14. března 2025**, v němž oprávněný k žádosti kárně obviněného ze dne **13. března 2025** sdělil, že kárně obviněného coby soudního exekutora

nepovažuje v daném exekučním řízení za podjatého, neboť v dosavadním průběhu exekuce neshledal žádné jeho pochybení ani jinou skutečnost, která by zavdávala důvod pro jakékoliv pochybnosti o jeho nepodjatosti. Vyslovil názor, že exekuce postupuje zcela standardně a v souladu s právní úpravou, jednotlivé úkony činí kárně obviněný řádně a v přiměřených lhůtách a v průběhu exekuce dosáhl významného posunu v podobě dosažení složení vymáhané částky na účty coby jistoty, přičemž povinnou též pravidelně vyzývá k doplňování jistoty o složený úrok.

24. Z obsahu **trestního spisu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-289977-130/TČ-2024-000092**, bylo kárným senátem zjištěno, že šetření kárně obviněného pro jednání, které je předmětem posuzování v tomto kárném řízení, bylo zahájeno na podkladě trestního oznámení Finančního analytického úřadu ze dne 11. září 2024, č. j. FAU-100857/043. K podání trestního oznámení přistoupil Finanční analytický úřad poté, kdy prověřováním věci mj. zjistil, že kárně obviněný byl v minulosti klientem Československé obchodní banky, a. s., která pro něj od 21. ledna 2020 do 4. června 2024 vedla bankovní účet úschovy cizích prostředků v CZK č. 291903778/0300, od 28. dubna 2023 do 4. června 2024 Termínovaný vklad krátkodobý v CZK č. 32313552/0300, od 30. června 2023 do 21. června 2024 spořicí účet v CZK č. 325754847/0300, od 30. dubna 2024 do 30. dubna 2024 devizový účet v GBP č. 340000939/0300 a od 30. dubna 2024 do 30. dubna 2024 devizový účet v EUR č. 340001050/0300. Aktuálně jsou pro něj u uvedené banky vedeny od 21. ledna 2020 podnikatelské konto v CZK č. 291903612/0300, od 30. dubna 2024 devizový účet v GBP č. 340001181/0300, a od 30. dubna 2024 bankovní účet úschovy cizích prostředků v GBP č. 340001341/0300. Pro potřeby fyzické osoby jsou pak u Československé obchodní banky, a. s. pro kárně obviněného vedeny účty č. 341486045/0300 (privátní konto), č. 341486061/0300 (spoření s bonusem v CZK) a č. 341487515/0300 (termínovaný vklad s individuální sazbou). Z účtu č. 291903778/0300, který byl veden jako účet exekutorské úschovy v CZK a na němž byla složena jistota povinného První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. v celkovém objemu 360 306 723 Kč a k ní bankou připsané úroky za období od 31. března 2023 do 31. května 2024 celkem ve výši 22 207 450,71 Kč, byla dne 2. května 2024 odepsána částka 360 306 723 Kč na účet exekutorské úschovy č. 340001341/0300 vedený v GBP, finanční prostředky v objemu 22 207 450,71 Kč představující bankou připisované úroky byly pak debetovány ihned poté, kdy byly bankou připsány, na účet č. 291903612/0300. V období od 11. dubna 2023 do 1. srpna 2024 pak bylo odepsáno celkem 40 plateb v celkovém objemu 4 137 335 Kč ve prospěch účtu vedeného UniCredit Bank Czech, a. s. č. 640674001/2700 pro kárně obviněného coby fyzickou osobu, zpětně pak byla odeslána dne 29. června 2023 platba ve výši 100 000 Kč. V období od 29. června 2023 do 31. května 2024 bylo dále odepsáno 15 plateb v celkové výši 18 627 424,39 Kč ve prospěch účtu č. 323135452/0300 vedeného ve prospěch kárně obviněného jakožto krátkodobý termínovaný vklad, přičemž dne 4. června 2024 byla zpět na účet č. 291903612/0300 odeslána platba ve výši 19 459 029,17 Kč. Dvěma platbami ze dne 30. června 2023 v objemu 1 600 000 Kč a 43 910,23 Kč byly odepsány uvedené prostředky na účet č. 325754847/0300 vedený pro kárně obviněného jako spořicí účet, přičemž zpětně pak byla poukázána dne 1. srpna 2023 částka 1 651 695,67 Kč a dne 21. června 2021 částka 262,56 Kč. Dále byla dne 6. dubna 2024 odeslána částka 15 000 000 Kč ve prospěch účtu 341487515/0300 vedeného pro kárně obviněného coby fyzickou osobu a dne 4. června 2024 pak částka 4 459 009,17 Kč ve prospěch účtu kárně obviněného č. 341486061/0300, jenž je rovněž veden pro kárně obviněného coby pro fyzickou osobu jako spoření s bonusem. Z tohoto účtu pak došlo dne 4. července 2024 k převodu finančních prostředků v objemu 3 800 000 Kč ve prospěch účtu kárně obviněného č. 341487515/0300 a dále třemi platbami v celkové výši 661 000 Kč ve prospěch účtu kárně obviněného č. 341486045/0300 (*trestní oznámení Finančního analytického úřadu ze dne 11. září 2024 č. j. FAU-100857/2024/043*). Údaje ohledně pohybů na jednotlivých účtech tak, jak jsou Finančním analytickým úřadem uváděny v trestním oznámení, byly kárným senátem ověřeny v listinách založených ve II. svazku trestního spisu. Konkrétně se jedná o *Vyhodnocení účtů ze dne 29. listopadu 2024, Finanční analýza účtu úschovy č. 291903778/0300 ze dne 14. ledna 2025, Odpověď*

na žádost o součinnost společnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s. ze dne 22. října 2024 včetně připojeného Opisu obratů za období od 27. března 2023 do 18. října 2024, Odpověď Československé obchodní banky, a. s. ze dne 8. listopadu 2024 na žádost policejního orgánu o sdělení informací včetně připojené Historie dispozičních oprávnění dle CUID, Smlouva o spořicím účtu spoření s bonusem ohledně účtu č. 341486061/0300 ze dne 31. května 2024, Smlouva o účtu termínovaný vklad s individuální úrokovou sazbou ohledně účtu č. 341487515/0300 ze dne 31. května 2024, přehledy transakcí na jednotlivých účtech, historické výpisy z účtů č. 341486061, 341487515, 325754847, 323135452, 340001341, 291903778 a 291903612, Odpověď na žádost o sdělení informací Československé obchodní banky, a. s. ze dne 15. ledna 2025, Smlouva o běžném účtu – účet soudního exekutora č. 291903778/0300 ze dne 26. února 2021, Smlouva o běžném účtu – účet soudního exekutora č. 291903778/0300 ze dne 11. června 2021, Smlouva o běžném účtu – účet soudního exekutora č. 291903778/0300 ze dne 17. srpna 2021, Smlouva o běžném účtu – účet soudního exekutora č. 291903778/0300 ze dne 30. srpna 2021, Výpověď smlouvy o účtu č. 291903778/0300, Smlouva o běžném účtu – účet soudního exekutora č. 340001341/0300 ze dne 30. dubna 2024, Odpověď na žádost o sdělení informací Československé obchodní banky, a. s. ze dne 18. března 2026). Ohledně účtů č. 291903778/0300, č. 291903612/0300 a č. 340001341/0300, kárný senát dále ověřil, že účet č. 291903778/0300 byl založen Smlouvou o běžném účtu ze dne 15. prosince 2021 jako běžný účet soudního exekutora určený výlučně pro činnost soudního exekutora stanovenou zákonem (*Smlouva o běžném účtu – účet soudního exekutora ze dne 15. prosince 2021*). Poté, kdy došlo k výpovědi uvedené smlouvy, došlo k převodu zůstatku na tomto účtu na účet kárně obviněného č. 291903612/0300 (*Výpověď smlouvy o účtu*). Dne 30. dubna 2024 uzavřel kárně obviněný s Československou obchodní bankou, a. s. Smlouvu o běžném účtu, jíž byl založen účet č. 340001341/0300 v měně GBP, který byl založen jako účet sloužící k uložení vymožených peněžních prostředků (*Smlouva o běžném účtu – účet soudního exekutora ze dne 30. dubna 2024*).

25. Dále bylo z uvedeného trestního spisu zjištěno, že dne 12. září 2024 zahájil policejní orgán na základě trestního oznámení Finančního analytického úřadu úkony trestního řízení, neboť dospěl k závěru, že je dostatečně odůvodněn závěr, že v době od 31. března 2023 do 31. května 2024 mohl být kárně obviněným spáchán závažný zločin zpronevěry podle ust. § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku (*Záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 12. září 2024 včetně jeho doplnění ze dne 9. února 2026*). Usnesením ze dne 13. září 2024, č. j. KRPA-289977-4/TČ-2024-000092-MA, bylo policejním orgánem rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků ve výši 18 607 448,38 Kč včetně peněžních prostředků dodatečně došlých a příslušenství až do výše 22 207 450,71 Kč na bankovním účtu kárně obviněného č. 341487515/0300, neboť zjištěné skutečnosti nasvědčovaly tomu, že předmětné finanční prostředky představují výnos z trestné činnosti (*usnesení ze dne 13. září 2024, č. j. KRPA-289977-4/TČ-2024-000092-MA*). Stížnost podaná kárně obviněným proti tomuto usnesení byla zamítnuta usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. října 2024, sp. zn. 61 To 699/2024 (*usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. října 2024, sp. zn. 61 To 699/2024*). Usnesením ze dne 17. prosince 2024, č. j. 1 KZN 329/2024-44, pak státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze zamítl žádost kárně obviněného o zrušení zajištění finančních prostředků na bankovním účtu č. 341487515/0300 (*usnesení ze dne 17. prosince 2024, č. j. 1 KZN 329/2024-44*). Stížnost kárně obviněného podaná proti tomuto usnesení byla zamítnuta usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. ledna 2025, sp. zn. 61 To 3/2025 (*usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. ledna 2025, sp. zn. 61 To 3/2025*). Dne 14. října 2024 vypovídal před policejním orgánem Ing. Petr Kádner, který ve společnosti povinné První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. vykonával funkci ředitele. Při svém výslechu mj. sdělil, že byl pověřen představenstvem společnosti k vyřizování exekučního řízení. Kárně obviněnému, který byl provedením exekuce pověřen, navrhl složení jistoty alespoň ve dvou bankách. Byla zvolena Komerční banka, a. s. a Československá obchodní banka, a. s. Dohodu o správě jistoty včetně jejího Dodatku č. 1 vyhotovil kárně obviněný. Kárně obviněný Ing. Kádnerovi sdělil, že je možné dojednat úročení složené jistoty a současně jej informoval, že výši úroku dojedná on jako majitel účtu a že povinná nemá na výplatu těchto úroků nárok. Předpokládal nicméně, že zůstanou ve správě kárně obviněného, přičemž se jedná o úroky povinné. Přesto, že Ing. Kádner

Dohodu o správě jistoty podepsal, ze strany povinné nebylo nikdy zamýšleno přenechat kárně obviněnému bankou připsané úroky pro jeho potřebu. V doplňku k podanému vysvětlení ze dne 16. října 2024 pak Ing. Kádner dále policejnímu orgánu sdělil, že po poradě s právní službou povinné dospěl k závěru, že s ohledem na to, že z exekučního řádu nevyplývá nárok povinné na úročení jistoty, netrvá na tom, že bude povinný Dohodou o správě jistoty ve znění jejího Dodatku č. 1 poškozena (*Úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 14. října 2024, č. j. KRPA-289977-19/TČ-2024-000092-JŠ, a Doplnění k podanému vysvětlení ze dne 16. října 2024*). Dne 11. prosince 2025 vypovídal před policejním orgánem Michal Macholán, předseda představenstva společnosti První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. Jmenovaný v rámci své výpovědi ohledně probíhající exekuce sdělil, že Ing. Petr Kádner, coby předseda představenstva skupiny PBS Group, byl oprávněn uzavřít s kárně obviněným Dohodu o správě jistoty ze dne 31. března 2023 (*Úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 11. prosince 2025, č. j. KRPJ-132384-4/ČJ-2025-161481*).

26. Rovněž bylo z uvedeného trestního spisu zjištěno, že v Dodatku č. 2 k původní Dohodě o správě jistoty ze dne 31. března 2023, který byl mezi kárně obviněným a povinnou společností První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s., uzavřen, bylo sjednáno, že s ohledem na výši připsaných úroků ze složené jistoty, jež dle „dostupných právních názorů" náleží majiteli účtu, zajistí kárně obviněný v případě, že bude povinná povinna hradit kárně obviněnému náklady exekuce, jejich úhradu z objemu přirostlých úroků. Bude-li již tato částka zdaněna jako vlastní prostředky exekutora, věnuje soudní exekutor takovou částku povinné formálně jako dar, a uvedená částka se tedy započte. Zbývající objem úroků si kárně obviněný a povinný rozdělí na polovic stanoveným daňovým mechanismem. Bude-li povinná v exekučním řízení úspěšná, takový nárok jí vůči kárně obviněnému nevznikne (*Dodatek č. 2 k původní Dohodě o správě jistoty ze dne 31. března 2023 datovaný dnem 29. května 2025*). V rámci prověřování trestního oznámení Finančního analytického úřadu byla požádána o součinnost též Exekutorská komora ČR. Z jejího sdělení adresovaného policejnímu orgánu dne 24. října 2024 a doplňujícího sdělení vyplynulo, že se konkrétně vyjadřovala k výkladu ust. § 46 odst. 4 ex. ř. s tím, že se dle jejího mínění jedná o ustanovení kogentní, tudíž soudní exekutor vystupující ve vztahu k povinnému vrchnostensky s ním nemůže uzavřít dohodu odchylující se od tohoto ustanovení. Pokud by k jejímu uzavření došlo, jednalo by se o dohodu absolutně neplatnou. Za situace, že by byla uvedená dohoda platným právním jednáním, vyslovila Exekutorská komora ČR dále názor, že by její sjednání zakládalo důvod pro vyloučení exekutora z dalšího řízení z důvodu jeho podjatosti. Exekutorská komora ČR nicméně zdůraznila, že posouzení uvedených otázek náleží v konečném důsledku exekučnímu soudu. Ohledně otázky, komu náležejí úroky ze zvláštního účtu, odkázala Exekutorská komora ČR na důvodovou zprávu k z. č. 286/2021 Sb., jímž bylo mj. novelizováno ust. § 46 odst. 4 ex. ř. (*Sdělení k žádosti o součinnost a Sdělení k doplňující žádosti o součinnost*).

27. **Ze sdělení Československé obchodní banky, a. s. ze dne 29. dubna 2026 ohledně účtu č. 340001181 a připojeného výpisu z účtu za období od 1. září 2024 do 31. prosince 2024 a za období od 1. ledna 2025 do 30. května 2025** vyplynulo, že tento účet je běžným devizovým účtem kárně obviněného coby soudního exekutora vedeným v britských librách, na který převedl kárně obviněný dne 30. září 2024 úroky ve výši £10 442,13, dne 31. října 2024 úroky ve výši £46 313,43, dne 30. listopadu 2024 úroky ve výši £45 797,73, dne 31. prosince 2024 úroky ve výši £47 324,33, dne 31. ledna 2025 úroky ve výši £47 324,33, dne 28. února 2025 úroky ve výši £42 326,97, dne 31. března 2025 úroky ve výši £46 385,46, a dne 30. dubna 2025 úroky ve výši £44 889,15. Všechny uvedené převody byly provedeny z účtu č. 3400001341/0300. Dále kárně obviněný převedl z tohoto účtu dne 22. dubna 2025 částku £1 758,15 na účet č. 291903612/0300 a z účtu č. 291903612/0300 zpět téhož dne částku £1 674,65 (*Sdělení Československé obchodní banky. a. s. ze dne 29. dubna 2026*).

28. **Z odpovědi Exekutorské komory ČR ze dne 29. května 2026** vyžádané k návrhu kárně obviněného kárným soudem bylo zjištěno, že Exekutorské komoře ČR není známo, že obdobný postup, jaký je předmětem posouzení v tomto kárném řízení, byl praxí i jiných soudních exekutorů.

Tento postup přitom Komora nepovažuje za standardní. Současně vyslovila Exekutorská komora ČR názor, že pravidla stanovená v § 46 odst. 4 a 5 ex. ř. je třeba aplikovat i na jistotu složenou povinným dle ust. § 54 odst. 6 ex. ř. s tím, že ust. § 46 odst. 4 a 5 ex. ř. považuje Komora za ustanovení kogentní. Případné úroky přirostlé ke složené jistotě by měly být dle názoru Komory vyplaceny v závislosti na výsledku exekučního řízení buď oprávněnému, nebo povinnému, nicméně opačný názor nepovažovala Komora za excesivní, dokud nebude tato otázka spolehlivě judikována soudními rozhodnutími. Exekutorská komora ČR prováděla kontrolu exekutorského úřadu kárně obviněného dne 23. dubna 2025, exekuční spis sp. zn. 148 EX 259/23 však předmětem této kontroly nebyl, neboť bylo Komoře známo, že toto exekuční řízení je předmětem kontroly ze strany kárného navrhovatele (*Odpověď k žádosti o sdělení ze dne 29. května 2026*).

29. **Z usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-289977-106/TČ-2024-000092-JŠ, ze dne 26. ledna 2026** se podává, že jím policejní orgán rozhodl o tom, že se peněžní prostředky ve výši 18 607 488,38 Kč včetně peněžních prostředků dodatečně došlých a příslušenství, a to až do výše 22 207 450,71 Kč, které byly převedeny na bankovní účet č. 341487515/0300 vedený u Československé obchodní banky, a. s., jehož majitelem je kárně obviněný, ukládají do soudní úschovy. Toto usnesení bylo ke stížnosti kárně obviněného a stížnosti společnosti První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. zrušeno **usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. února 2026, č. j. 1 KZN 329/2024-81**. Státní zástupce dospěl k závěru, že společnost První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. k předmětným finančním prostředkům s odkazem na dohodu uzavřenou s kárně obviněným neuplatňuje žádné právo, jediné právo k nim uplatňuje kárně obviněný. Není tak splněna zákonná podmínka spočívající v tom, že na zajištěnou věc uplatnila právo třetí osoba (*usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-289977-106/TČ-2024-000092-JŠ, ze dne 26. ledna 2026 a usnesení státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. února 2026, č. j. 1 KZN 329/2024-81*).

30. **Usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-289977-147/TČ-2024-000092-JŠ, ze dne 22. června 2026** bylo prokázáno, že jím policejní orgán po předchozím souhlasu státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze rozhodl o zrušení zajištění peněžních prostředků v částce 18 607 488,38 Kč včetně peněžních prostředků dodatečně došlých a příslušenství, a to až do výše 22 207 450,71 Kč na bankovním účtu č. 341487515/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s., jehož majitelem je kárně obviněný (*Usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-289977-147/TČ-2024-000092-JŠ, ze dne 22. června 2026*).

31. **Z Podnětu k využití oprávnění dle ust. § 174 odst. 2 písm. c) trestního řádu, č. j. MSP-22/2026-ODKA-ORGS/2 ze dne 22. července 2026**, vzal kárný senát za prokázané, že se jím kárný navrhovatel obrátil na státního zástupce s podnětem ke zrušení usnesení o odložení věci, č. j. KRPA-289977-44/TČ-2024-000092-JŠ (*Podnět k využití oprávnění dle ust. § 174 odst. 2 písm. c) trestního řádu, č. j. MSP-22/2026-ODKA-ORGS/2*).

32. **Dodatkem č. I k trestnímu oznámení Finančního analytického úřadu ze dne 20. července 2026, č. j. FAU-71581/2026/042**, bylo prokázáno, že Finanční analytický úřad tímto podáním doplnil své trestní oznámení ze dne 11. září 2024 na kárně obviněného o další informace, které získal na podkladě vlastního šetření ohledně převodů finančních prostředků mezi účty č. 340001341/0300 a č. 340001181/0300 vedenými Československou obchodní bankou, a. s. a účtem č. 640474001/2700 vedeným u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s. v období od 23. července 2025 do 28. dubna 2026 (*Dodatek č. I k trestnímu oznámení Finančního analytického úřadu ze dne 20. července 2026, č. j. FAU-71581/2026/042*).

33. Kárný senát vzal rovněž za základ zjištěného skutkového děje skutečnosti, které kárný navrhovatel a kárně obviněný učinili **nespornými**. Při rozhodování tak dále vycházel z toho, že byl kárně obviněný pověřen provedením exekuce ve věci oprávněného BESTER GENERACION UK

LIMITED proti povinné První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s., jež je vedeno pod sp. zn. 148 EX 259/23. V průběhu exekuce uzavřel s povinnou dne 31. března 2023 „Dohodu o správě jistoty podle § 1746 odst. 2 zákona 89/2012 Sb., občanského zákoníku a s ohledem na ust. § 45 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu“ ve znění Dodatku č. 1 ze dne 2. května 2024, v níž povinná prohlásila, že si je vědoma toho, že účty, na které byla jistota složena, nejsou bankou úročeny, a dále, že na případné výnosy (úroky) ze složené jistoty, budou-li kárně obviněným vyjednány, nemá právo. Současně bylo sjednáno, že případný úrok, který banka k částce složené jistoty připíše, náleží kárně obviněnému ke dni, kdy byla příslušná částka úroků na účet připsána s tím, že tato částka bude tentýž den nebo nejbližší pracovní den zaslána na jiný účet kárně obviněného, který kárně obviněný určí. V případě zastavení exekuce bude povinnému vydána složená jistota bez případně připsaných úroků, které naleží kárně obviněnému.

34. V projednávaném případě bylo kárně obviněnému kladeno za vinu, že jako soudní exekutor pověřený vedením exekuce sp. zn. 148 EX 259/23 uzavřel s povinnou dne 31. března 2023 „Dohodu o správě jistoty podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a s ohledem na ustanovení § 54 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu“ ve znění Dodatku č. 1 ze dne 2. května 2024, a na základě této Dohody převedl ze zvláštního účtu č. 291903778/0300 vedeného u Československé obchodní banky, a. s. a ze zvláštního účtu č. 340001341/0300 vedeného rovněž u Československé obchodní banky, a. s. jednotlivé v kárném návrhu podrobně popsané částky představující bankou připsané úroky ze složené jistoty na vlastní bankovní účty, přičemž tímto způsobem převedl na své soukromé účty celkem částku 32 157 266,84 Kč. Takto byl v rámci kárného návrhu vymezen skutek, jímž je kárný senát při rozhodování věci ve smyslu ust. § 220 odst. 1 z. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen tr. ř.) za užití ust. § 25 odst. 1 ZoŘ vázán.

35. Kárně obviněný toto své jednání v průběhu řízení nesporoval, svou obhajobu vybudoval na tvrzení, že byl k takovému jednání oprávněn. Nadto bylo uvedené jednání v průběhu kárného řízení nade vši pochybnost prokázáno. Z provedených důkazů vyplynulo, že povinná společnost První brněnská strojírna Velká Bíteš, a. s. složila v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 148 EX 259/23 na zvláštní účet soudního exekutora určený pro vymožená plnění č. 291903778/0300 vedený u Československé obchodní banky, a. s. jistotu v celkové výši 360 306 723 Kč. Tato částka byla dne 2. května 2024 odepsána na jiný zvláštní účet exekutorské úschovy vedený u Československé obchodní banky, a. s. pod č. 340001341/0300 v britských librách. S finančními prostředky v objemu 22 207 450,71 Kč představující bankou připisované úroky pak kárně obviněný nakládal tím způsobem, že byly z účtu č. 291903778/0300 debetovány ihned poté, kdy byly bankou připsány, nejprve na běžný účet kárně obviněného č. 291903612/0300 a z tohoto účtu pak bylo v období od 11. dubna 2023 do 1. srpna 2024 odepsáno celkem 40 plateb v celkovém objemu 4 137 335 Kč ve prospěch účtu vedeného UniCredit Bank Czech, a. s. č. 640674001/2700 pro kárně obviněného coby fyzickou osobu (zpětně byla odeslána dne 29. června 2023 platba ve výši 100 000 Kč). V období od 29. června 2023 do 31. května 2024 bylo dále odepsáno 15 plateb v celkové výši 18 627 424,39 Kč ve prospěch účtu č. 323135452/0300 vedeného ve prospěch kárně obviněného jakožto krátkodobý termínovaný vklad, přičemž dne 4. června 2024 byla zpět na účet č. č. 291903612/0300 odeslána platba ve výši 19 459 029,17 Kč. Dvěma platbami ze dne 30. června 2023 v objemu 1 600 000 Kč a 43 910,23 Kč pak byly odepsány uvedené prostředky na účet č. 325754847/0300 vedený pro kárně obviněného jako spořicí účet, přičemž zpětně byla poukázána dne 1. srpna 2023 částka 1 651 695,67 Kč a dne 21. června 2021 částka 262,56 Kč. Dne 6. dubna 2024 byla pak odeslána částka 15 000 000 Kč ve prospěch účtu 341487515/0300 vedeného pro kárně obviněného coby fyzickou osobu a dne 4. června 2024 pak částka 4 459 009,17 Kč ve prospěch účtu kárně obviněného č. 341486061/0300, jenž je rovněž veden pro kárně obviněného - fyzickou osobu jako spoření s bonusem. Z tohoto účtu pak došlo dne 4. července 2024 k převodu finančních prostředků v objemu 3 800 000 Kč ve prospěch účtu kárně obviněného č. 341487515/0300 a dále třemi platbami v celkové výši 661 000 Kč ve prospěch účtu

kárně obviněného č. 341486045/0300, který je pro kárně obviněného - fyzickou osobu veden jako privátní konto.

36. Dle ust. § 2 odst. 1 z. č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen ex. ř.) *exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle. Při výkonu exekuční činnosti je vázaný jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení*. Dle odst. 2 cit. *exekutor je povinen vykonávat svědomitě své povolání a při jeho výkonu a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost exekutorského povolání nebo ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti.*

37. Dle ust. § 3 odst. 1 ex. ř. *exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu*.

38. Dle ust. § 28 ex. ř. *exekuci vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí. Úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu*.

39. Dle ust. § 52 odst. 2 ex. ř. *nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu*.

40. Dle ust. § 46 odst. 4 ex. ř. *peněžitá plnění na vymáhanou povinnost se hradí exekutorovi nebo oprávněnému. Nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po uplynutí lhůty podle odstavce 6 zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Vymožené částečné plnění exekutor vyplatí po odpočtu nákladů exekuce oprávněnému, nedohodl-li se s ním na jiné lhůtě či jiné částce, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč. Ze zvláštního účtu podle odstavce 5 vyplatí exekutor peněžní prostředky z vymoženého plnění s úrokem, pokud přirostl, za dobu ode dne připsání vymožených peněžních prostředků na zvláštní účet podle odstavce 5 do dne předcházejícího dni jejich odepsání ze zvláštního účtu. Za vymožené plnění se považuje plnění a) získané prováděním exekuce způsobem podle § 59 odst. 1, b) získané provedením exekuce podle odstavce 6, nebo c) hrazené na vymáhanou povinnost od doručení vyrozumění o zahájení exekuce povinnému do skončení exekuce, nebylo-li získáno podle písmene a) nebo b)*. Dle odst. 5 cit. ust. *exekutor je povinen vymožené peněžité plnění, zálohy na náklady exekuce, zálohy podle § 55 odst. 8 a zaplacené jistoty vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu u banky, pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva v České republice. Exekutor oznámí bez zbytečného odkladu ministerstvu a Komoře číslo tohoto účtu a peněžní ústav, u kterého je veden. Jde-li o bezhotovostní převod, peněžitá plnění na vymáhanou povinnost, zálohy na náklady exekuce, zálohy podle 55 odst. 8 a jistoty se exekutorovi hradí na zvláštní účet*.

41. Dle ust. § 54 odst. 6 ex. ř. *je-li u exekutora složena jistota ve výši vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, exekutor nebo exekuční soud na návrh povinného odloží provedení exekuce do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podaném povinným a rozhodne o tom, že povinný není vázán zákazem uvedeným v § 44a odst. 1 a v § 47 odst. 6 ode dne vydání rozhodnutí o odkladu. Nedojde-li k zastavení exekuce, použije se jistota na úhradu vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce; jinak se vrátí složiteli jistoty*.

42. Dle ust. § 55b odst. 1 ex. ř. *při rozhodování postupuje exekutor obdobně podle občanského soudního řádu. Exekutor při rozhodování činí úkony, které v řízení o výkon rozhodnutí přísluší soudu prvého stupně*.

43. Dle ust. § 87 odst. 1 ex. ř. *náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce závodu a správce nemovité věci, a je-li exekutor nebo správce závodu a správce nemovité věci plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu[20)] (dále jen "náklady exekuce"). Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času je nákladem exekuce do výše stanovené prováděcím právním předpisem. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku hradí exekutorovi oprávněný; o tom musí být poučen ve vyrozumění o zahájení exekuce*. Dle odst. 4 cit. ust. *náklady exekuce hradí exekutorovi povinný*. Dle odst. 5 cit. ust. *náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených v exekučním příkazu k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky*.

44. Dle ust. § 90 odst. 1 ex. ř. *za exekuční činnost a další činnost podle tohoto zákona náleží exekutorovi odměna, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při vedení exekuce, náhrada za doručení písemností, a je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu*. Dle odst. 2 cit. ust. *exekutor a oprávněný mohou uzavřít písemnou smlouvu o vedení exekuce, v níž mohou sjednat smluvní odměnu za vedení exekuce. Smluvní odměna není nákladem exekuce. Tím není dotčeno právo exekutora na odměnu, náhradu hotových výdajů, náhradu za doručení písemností a náhradu za ztrátu času*. Dle odst. 3 cit. ust. *nejde-li o exekuci k vymožení pohledávky oprávněného podle § 55 odst. 9 nebo nesplňuje-li oprávněný podmínky osvobození od soudních poplatků podle § 138 občanského soudního řádu, má exekutor právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce. Je-li exekuce vedena pro pohledávku, při jejímž vymáhání již byla jednou exekuce zastavena, nebo k vymožení nákladů řízení z exekuce, která byla zastavena a náklady řízení nebyly zaplaceny, požádá exekutor oprávněného o přiměřenou zálohu na náklady exekuce*.

45. Dle ust. § 92 ex. ř. *podrobnosti o výši a způsobu určení odměny, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času stanoví ministerstvo vyhláškou*.

46. Dle ust. § 251 odst. 1 věta prvá občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) *nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí*.

47. Je-li soudní exekutor pověřen provedením exekuce dle ust. § 43a ex. ř. pak v průběhu exekuce vystupuje coby úřední osoba, vykonavatel veřejnoprávních funkcí (veřejné moci), přičemž jeho úkony jsou ve smyslu ust. § 28 ex. ř. považovány za úkony exekučního soudu. Uvedené ustanovení zakládá veřejnoprávní povahu postavení soudního exekutora. Ačkoli je soudní exekutor soukromou osobou, pak, je-li pověřen provedením exekuce, vykonává z pověření soudu veřejnou moc v oboru justice a reprezentuje soud prvního stupně v civilní větvi soudnictví (*viz též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. listopadu 2011, č. j. 5 Aps 6/2011*). Kárný senát rovněž odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 2. listopadu 2021, sp. zn. Pl. ÚS 15/18, který uvedl, že *„…je všeobecně známé, že postavení soudního exekutora je charakteristické svou smíšenou povahou. Soudní exekutor vystupuje na jedné straně v postavení veřejného činitele (exekučního soudu), vydává usnesení závazná pro jejich adresáty, rozhoduje o odvolání a činí úkony, které v jiných případech náležejí soudcům. Na druhé straně má ale zároveň postavení s prvky podnikatelské činnosti, jehož cílem je generovat prostředky nutné k pokrytí nákladů spojených s exekucí a zisk (k tomu srov. stanovisko Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS-st. 23/06). Jde tedy o svého druhu podnikatele, kterého právo v určitých věcech omezuje, stejně jako soudce...“*. Odkázat lze rovněž na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. května 2012, sp. zn. 28 Cdo 982/2012, dle něhož *„…veřejnou moc vykonává stát především prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní a za určitých podmínek ji může vykonávat i prostřednictvím dalších subjektů. Kritériem pro určení, zda i jiný subjekt jedná jako orgán veřejné moci, je skutečnost, zda konkrétní subjekt rozhoduje o právech a povinnostech jiných osob a tato rozhodnutí jsou státní mocí vynutitelná, nebo zda může stát do těchto práv a povinností zasahovat. Z postavení exekutora při výkonu exekuční činnosti jako nositele delegované státní moci plyne, že vztah mezi ním a účastníky exekučního řízení (oprávněným, povinným, plátcem mzdy, vydražitelem, přihlášeným věřitelem) není vztahem soukromoprávním, neboť pro soukromoprávní vztahy je charakteristické, že jejich účastníci mají rovné postavení. Nemůže být tak pochyb o tom, že činnost exekutora při provádění exekuce, stejně jako soudu při výkonu rozhodnutí podle § 251 a násl. o. s. ř., představuje výkon státní moci…“*, a konečně i na rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. prosince 2016, sp. zn. 14 Kse 2/2016: *„…Postavení soudního exekutora nelze beze zbytku přirovnat k postavení soudce nebo soudu. Soudní exekutor vystupuje při své činnosti v postavení podnikatele. Na rozdíl od soudu provádí exekuční činnost za účelem dosažení zisku a ve vztahu k oprávněnému na vlastní riziko. V průběhu exekuce se nicméně charakter postavení soudního exekutora mění. Po zahájení samotné exekuční činnosti totiž exekutor vystupuje jako orgán veřejné moci, tj. ve vrchnostenském postavení vůči ostatním účastníkům řízení, neboť je na něj v určitém rozsahu přenesen výkon státní moci. Vždy proto musí dodržovat zásadu rovnosti účastníků, nestrannost a vázanost právními předpisy....“*.

48. Má-li soudní exekutor pověřený provedením exekuce při provádění exekuce postavení vykonavatele státní moci, platí současně, že zákonná ustanovení upravující odměnu a hotové výdaje soudního exekutora při provádění exekuce, jež mu náleží dle ust. § 3 odst. 1 ex. ř., mají (musí mít) povahu ustanovení kogentních. S výjimkou dohody, kterou může soudní exekutor uzavřít

s oprávněným dle ust. § 90 odst. 2 ex. ř., nepřichází pojmově v úvahu, aby soudní exekutor pověřený vedením exekuce vstupoval s oprávněným či povinným ohledně svých nároků na náhradu nákladů exekuce do jakýchkoliv soukromoprávních vztahů, které by mu zajišťovaly další plnění nad rámec nároků, jež mu plynou z kogentní právní úpravy a jejichž výše je na základě zákonného zmocnění vyplývajícího z ust. § 92 ex. ř. stanovena vyhláškou č. 330/2001 Sb. ve znění dalších předpisů. Uvedený závěr koneckonců plyne též z ust. § 91 ex. ř., z něhož se podává, že uzavření dohody o odměně přichází v úvahu výhradně tehdy, má-li být tato hrazena za tzv. další činnost exekutora dle ust. § 74 an. ex. ř.

49. Jde-li o samotný institut složení jistoty, je jeho účelem docílit ze strany povinného postupem dle ust. § 54 odst. 6 ex. ř. odkladu exekuce a současně toho, aby povinný nebyl vázán tzv. generálním ani speciálním inhibitoriem (ust. § 44a odst. 1 a 47 odst. 6 ex. ř.). Složení jistoty nemá za následek splnění vymáhané pohledávky oprávněného a jejího příslušenství. K uspokojení vymáhaných nároků je jistota použita až v okamžiku právní moci vydání usnesení o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce a ve vztahu k nákladům exekuce až právní mocí příkazu k náhradě nákladů exekuce. Do té doby je složená jistota i nadále majetkem povinného, a to majetku, u kterého (jedině) přetrvávají účinky arrestatoria a inhibitoria. V případě pravomocného zastavení je soudní exekutor povinen vrátit jistotu povinnému (tomu, kdo ji složil).

50. Složenou jistotu je soudní exekutor povinen vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu u banky, pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva v České republice (ust. § 46 odst. 5 ex. ř.), přičemž je-li tento zvláštní účet bankou úročen, je soudní exekutor povinen s takto přirostlými úroky naložit dle ust. § 46 odst. 4 ex. ř. Soudnímu exekutorovi tudíž za žádných okolností takto přirostlé úroky nenáleží. Jde o tzv. umělé plody či užitky (*fructus civiles*) složené jistoty, které, jak mj. plyne též z ust. § 46 odst. 4 ex. ř., sledují její osud v závislosti na výsledku řízení o návrhu na zastavení exekuce. Uzavřel-li tedy kárně obviněný s povinnou v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 148 EX 259/23 „Dohodu o správě jistoty podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a s ohledem na ustanovení § 54 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu“ ve znění jejího Dodatku č. 1, pak především v rozporu se svým postavením vykonavatele veřejné moci nepřípustně založil ve vztahu k povinné soukromoprávní vztah objektivně zakládající pochybnosti o jeho nestrannosti v tomto exekučním řízení (k tomu viz dále), současně nepřípustně a v rozporu s kogentními zákonnými ustanoveními sjednal svůj další nárok na finanční odměnu vážící se k jeho činnosti pověřeného soudního exekutora, a v důsledku toho též porušil svou povinnost bankou připsané úroky k povinnou složené jistotě vést na zvláštním účtu odděleně od vlastních prostředků. Toho si musel být ostatně kárně obviněný vědom již jen proto, že i dle dohody s povinnou mohla nastat situace, kdy měly být úroky použity na úhradu nákladů exekuce. Do té doby se jednalo jen o zálohu na náklady exekuce a tu, rovněž jako součást vymoženého plnění, byl kárně obviněný nepochybně povinen taktéž vést na zvláštním účtu odděleně od vlastního majetku. Na tom nemůže ničeho změnit ani dílčí dohoda o způsobu využití již případně kárně obviněným zdaněných příjmů z předmětných úroků.

51. Zjednodušeně tedy řečeno, kogentní zákonná úprava nepřipouští, aby při výkonu exekuce soudní exekutor uzavíral s povinným jakékoli soukromoprávní dohody o ponechání si prostředků složených povinným pro účely exekučního řízení, a to ani tzv. výnosu z úročení jistoty s povinným složené. Je přitom zcela irelevantní obhajoba kárně obviněného tkvící v tvrzení, že úročení jistoty bylo dosaženo výhradně v důsledku aktivního jednání kárně obviněného, neboť uvedená skutečnost na protiprávnosti jednání kárně obviněného ničeho nemění.

52. Totéž platí ohledně odkazu kárně obviněného na to, že soudní exekutor je současně podnikatelem vyvíjejícím svou činnost za účelem dosažení zisku. Je-li soudní exekutor pověřen provedením exekuce, pak, jak již bylo výše podrobně rozebráno, je jeho „zisk“ jasně definován kogentními zákonnými ustanoveními. Taktéž nelze přijmout argumentaci kárně obviněného, že jeho jednání nemá povahu kárného deliktu, neboť právní otázka, která je v souvislosti s jednáním kárně obviněného v daném případě řešena, je otázkou výkladově složitou a doposud judikatorně

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Bedrníčková.

neřešenou. V daném případě nejde o situaci, kdy kárně obviněný zastává oproti kárnému navrhovateli odlišný právní názor, který je argumentačně podpořen relevantní judikaturou civilních soudů, jak je řešeno např. v kárně obviněným odkazovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. května 2011, č. j. 15 Kse 6/2010-54, či rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. dubna 2019, č. j. 14 Kse 4/2018. V této věci má právní názor kárně obviněného jednoznačně excesivní charakter (viz též např. důvody rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. dubna 2025, č. j. 14 Kse 1/2023). Kárný senát přitom považuje za přiléhavé odkázat např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. května 2012, č. j. 15 Kse 12/2011-86, dle něhož *„…u soudního exekutora, jakožto osoby, u níž je vyžadována, nadto a priori předpokládána znalost práva, tím více platí zásada ignorantia iuris non excusat vyjadřující povinnost osob znát ustanovení právních norem, jimiž se musí řídit. Vyplývá z ní nemožnost zprostit se právní odpovědnosti za neznalost dané právní normy…".* Požadavek na znalost právních předpisů kárně obviněného zde vystupuje do popředí o to více, že je bezprostředně navázán na samotnou jeho činnost coby soudního exekutora a způsob jeho „odměňování". Pravidlo, že soudní exekutor je při výkonu exekuce v postavení orgánu veřejné moci, je základním principem organizace exekuční činnosti v ČR, k němuž se v minulosti vyslovovaly jak Ústavní soud, Nejvyšší soud i kárný senát Nejvyššího správního soudu ve shora citovaných rozhodnutích. Stejně tak je základním pravidlem ovládajícím činnost exekutora to, že vyjma smluvní odměny sjednané s oprávněným není exekutor oprávněn si jakékoliv prostředky, s nimiž v rámci exekuce nakládá, přisvojit. Kárně obviněnému musela být proto protiprávnost a škodlivost jeho jednání nepochybně známa a zřejmá. Nedůvodná je proto též obhajoba kárně obviněného, že předmětná dohoda soudního exekutora s povinným o ponechání si výtěžku z úročení jistoty u soudním exekutorem vybrané banky je odrazem smluvní volnosti. Jak výše popsáno, jednání kárně obviněného při uzavírání předmětné dohody s povinným bylo v rozporu s kogentní právní úpravou. Z pohledu kárně obviněným argumentované soukromoprávní úpravy jde o absolutně neplatné právní jednání podle § 588 o. z. Uvedená dohoda je v rozporu s kogentní zákonnou úpravou a s ohledem na výše popsanou argumentaci současně ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem.

53. Není přitom jakkoliv významné, že Exekutorská komora ČR ve svém vyjádření ze dne 29. května 2026 nepovažovala právní názor kárně obviněného na dané otázky za excesivní do doby, dokud nebudou vyřešeny soudní judikaturou (koneckonců sama zastávala stanovisko jiné a v zásadě konvenující právním názorům kárného senátu). Rovněž nejsou pro rozhodnutí kárného senátu, jakkoliv podstatné právní názory, které vedly policejní orgán k vydání rozhodnutí ohledně zrušení zajištění finančních prostředků na bankovním účtu kárně obviněného č. 341487515/0300, k vydání rozhodnutí o tom, že nejsou splněny podmínky pro složení těchto finančních prostředků do soudní úschovy, jakož i k vydání usnesení o odložení trestní věci kárně obviněného. Taktéž není pro věc nikterak podstatné, že kárně obviněný zakládal nové bankovní účty pro složení jistoty na podkladě požadavků oprávněného a povinného ani to, že se o úročení jistoty sám zasloužil.

54. Kárně obviněný svým jednáním rovněž ohrozil důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. Vstoupil-li kárně obviněný v rámci exekuce, k jejímuž provedení byl pověřen, do soukromoprávního vztahu s jedním z účastníků s cílem nepřípustně si zajistit další nárok na plnění, pak tímto svým jednáním (kromě výše popsaného porušení zákona) došlo z jeho strany současně v daném exekučním řízení k narušení principu jeho nestrannosti a nezávislosti.

55. Byl-li soudní exekutor pověřen provedením exekuce, má v tomto exekučním řízení postavení soudu (viz zejména ust. § 52 odst. 2 a ust. § 55b odst. 1 ex. ř.). Stejně jako soudce proto může být z důvodu, že jsou zde objektivně dány pochybnosti o jeho nestrannosti a nezávislosti, z exekučního řízení vyloučen (ust. § 29 odst. 1 ex. ř.). Vzhledem k tomu, že důvody pro vyloučení soudního exekutora jsou koncipovány totožně jako pro soudce, lze zásadně vycházet z ustálené rozhodovací praxe ve věcech vyloučení soudců, s tou výjimkou, že důvodem pochybovat o nepodjatosti exekutora nemůže být zákonem aprobovaná skutečnost, že si soudního exekutora pro dané řízení volí oprávněný. Dosavadní judikatura Ústavního soudu, jakož i Evropského soudu pro lidská

práva, spočívá na premise, že *„…vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno již tehdy, lze-li mít pochybnosti o jeho nepodjatosti, přičemž však nelze vycházet pouze ze subjektivních pochybností osob zúčastněných na řízení, ani pouze ze subjektivních pocitů příslušného soudce: je třeba vždy provést právní rozbor objektivních skutečností, které k těmto pochybnostem vedou. Pochybnosti přitom musí být určitým způsobem objektivizovány v tom směru, že existují a že v jejich světle může být nepodjatost konkrétního soudce zpochybněna; podstatné také je to, jak se by se tyto skutečnosti jevily nikoliv jen účastníkům řízení, ale vnějšímu pozorovateli…“* (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 31. srpna 2004, sp. zn. I. ÚS 371/04, usnesení Ústavního soudu ze dne 1. června 2006, sp. zn. II. ÚS 281/06, či usnesení Ústavního soudu ze dne 1. června 2006, sp. zn. II. ÚS 233/06).

56. V exekuční věci sp. zn. 148 EX 259/23 byla objektivní pochybnost o nezávislosti a nestrannosti kárně obviněného jednoznačně založena uzavřením Dohody o správě jistoty podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a s ohledem na ustanovení § 54 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu ve znění jejího Dodatku č. 1 a z ní plynoucí nepřípustnou hmotnou zainteresovaností kárně obviněného na projednávané exekuční věci. Tato hmotná zainteresovanost kárně obviněného plyne též z Dodatku č. 2, který zakotvuje možnost kárně obviněného ponechat si všechny bankou připsané úroky z jistoty v případě, bylo-li by vyhověno návrhu povinné na zastavení exekuce. Není přitom významné, že oprávněný ani povinná v předmětném jednání podjatost kárně obviněného neshledávali. Podstatné je, jak se objektivně jednání kárně obviněného z pohledu požadavku na jeho nezávislost a nestrannost jeví.

57. Kárný senát tedy shledal, že je na místě skutek, jenž je kárně obviněnému v tomto kárném řízení kladen za vinu, posoudit jako závažný kárný delikt ve smyslu ust. § 116 odst. 3 písm. a) a písm. b) ex. ř., neboť bylo prokázáno, že coby vykonavatel veřejné moci, u něhož se předpokládá kvalitní znalost práva, uzavřel v postavení pověřeného soudního exekutora s jedním z účastníků exekučního řízení zjevně v rozporu se zákonem Dohodu o správě jistoty podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a s ohledem na ustanovení § 54 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu ve znění jejího Dodatku č. 1, a to za účelem získání významné majetkové výhody, která mu dle zákonných ustanovení nenáleží (nemůže náležet). Současně úroky z jistoty takto získané nepřípustně převedl ze zvláštních účtů určených pro složení jistoty na své privátní bankovní účty. V důsledku tohoto jednání též jednoznačně narušil důstojnost exekutorského povolání a ohrozil důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. Kárně obviněný tedy svým zaviněným jednáním závažně porušil povinnosti exekutora vyplývající z § 2 odst. 1 a odst. 2, § 46 odst. 5 z. č. 120/2001 Sb., exekuční řád a čl. 5 odst. 1 usnesení Sněmu Exekutorské komory České republiky ze dne 28. února 2006, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů. Na posouzení závažnosti jednání kárně obviněného přitom dle kárného senátu nemá žádný vliv skutečnost, že měl uzavírat předmětnou Dohodu o správě jistoty a zakládat jednotlivé účty pro složení jistoty v době, kdy trpěl závažnou akutní nemocí GBS.

58. Uvedeného jednání se přitom kárně obviněný dopustil přinejmenším v nepřímém úmyslu. Tato skutečnost vyplývá mj. ze zjištění, že předmětná Dohoda o správě jistoty včetně jejích Dodatků byla sepsána z podnětu kárně obviněného, přičemž kárně obviněný současně povinnou nesprávně v rozporu s ust. § 46 odst. 5 ex. ř. a v rozporu se shora uvedenými principy, na nichž je exekuční činnost založena, informoval o tom, že nemá na úroky připsané bankou ke složené jistotě právo, jakož i z vyjádření samotného kárně obviněného a jeho závěrečné řeči, kde připustil, že pokud by strany exekučního řízení s výplatou úroků připsaných bankou na účet úschovy kárně obviněnému nesouhlasily, nebyl by kárně obviněný nikterak motivován ke sjednání úročení na tomto účtu a zřejmě by k tomu ani nedošlo. Úmysl kárně obviněného lze rovněž dovozovat z uzavření Dodatku č. 2 k Dohodě o správě jistoty, ve kterém kárně obviněný opětovně povinnou ujišťoval, že jí úroky ze složené jistoty v žádném případě nenáleží, s tím, že dle dostupných prvních názorů jsou připsané úroky vlastnictvím majitele účtu. Současně nicméně, zjevně si vědom možného protiprávního jednání s odkazem na výši celkově připsaných úroků, v uvedeném Dodatku č. 2

sjednal s povinnou možnost „darování“ určité části připsaných úroků povinné. Lze si přitom položit otázku, proč kárně obviněný Dohodu o správě jistoty ve znění Dodatků s povinnou uzavíral, byl-li, jak opakovaně tvrdí a jak též opakovaně deklaruje v předmětné Dohodě a jejích dodatcích, přesvědčen, že povinné připsané úroky za žádných okolností nemohou náležet.

59. Kárný senát závěrem podotýká, že při stručném přeshraničním srovnání lze v evropských úpravách vysledovat dva strukturálně odlišné modely postavení soudního exekutora. Jde buď o „kontinentální model státního úředníka“ (např. Německo, Rakousko), nebo o České republice institucionálně bližší model „svobodného exekučního povolání“ (Nizozemsko, Francie, Belgie). Žádný z těchto modelů nicméně uzavření takové dohody, k níž mezi kárně obviněným a povinnou došlo ohledně úroků připsaných bankou ke složené jistotě, nepřipouští. U státních modelů jde o strukturální nemožnost, u modelů liberálního povolání, které jsou českému systému organizačně blíže, jde zpravidla o výslovný, systémově zakotvený zákaz vycházející z fiduciární povahy vztahu k cizím prostředkům.

60. Při rozhodování o druhu kárného opatření vycházel kárný senát ze všech okolností případu tak, jak byly v průběhu řízení zjištěny. Kárný navrhovatel požadoval, aby byl kárně obviněnému uložen maximální finanční postih dle ust. § 116 odst. 9 ex. ř. ve výši 5 000 000 Kč.

61. Jednání kárně obviněného považuje kárný senát s ohledem na výše popsané důvody za velmi závažné z hlediska významu chráněného zájmu na řádném výkonu svěřené pravomoci soudním exekutorům, jakož i z hlediska jeho zavinění minimálně ve formě nepřímého úmyslu. Kárný senát vzal však současně při úvahách o výši trestu na zřetel, že kárně obviněný nebyl nikdy dříve kárně stíhán. Kárný senát proto dospěl k závěru, že s ohledem na všechny okolnosti věci je namístě uložit kárně obviněnému pokutu ve výši 4 000 000 Kč, která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku na účet Vrchního soudu v Praze č. 3762-6523021/0710. Pokuta v této výši je dle kárného senátu dostatečným postihem kárně obviněného za v tomto řízení posuzovaný kárný delikt i z hlediska výchovného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Vrchního soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Odvolání může podat kárně obviněný a v jeho prospěch i neprospěch kárný navrhovatel. Odvolání má odkladný účinek.

Praha 3. září 2026

JUDr. Radka Šimková v. r.
předsedkyně kárného senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Bedrníčková.